Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXIV. Ч. 192. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 3-го ВЕРЕСНЯ 1977 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 3, 1977 No. 192. VOL. LXXXIV.

ЗАКЛИК МАНІФЕСТАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Минає другий рік від підписання Гельсінкської угоди, що в частині постанов про права людини, дозволяли нашим сестрам і братам в Україні надіятися на краще завтра. Одначе, нічого за цей час не змінилося, а навпаки, обставини значно погіршали. Про ці терпіння нашого народу та про героїчну боротьбу найкращих дочок і синів інформують нас та вільний світ з Рідних Земель.

Для підтримки боротьби за права України, Відділи Українського Конгресового Комітету Східного Побережжя ЗСА організують масову маніфестацію 18-го вересня ц.р. у Ню Йорку.

Маніфестація буде успішною тільки тоді, коли в ній візьме участь уся українська громада. Оборона прав України — це справа всіх українців, незалежно від їх політичного переконання чи партійної приналежности. Оборону прав України мусимо поставити понад наші групові інтереси! Тільки об'єднані навколо інтересів України ми зможемо добитися позитивних результатів!

Щодо транспорту — згідно з телефонічними повідомленнями, то вже багато громад замовили автобуси до Ню Йорку, просимо з того скористати. Ми розуміємо, що для дальше віддалених місцевостей це викличе певні труднощі. Одначе, жертва кількох годин і трохи гроша раз в році буде дуже маленькою в порівнянні до жертв Шухевича, Мороза, Чорновола, Світличного, Ірини Калинець, Надії Світличної, Тихого, Руденка і багатьох інших...

Віримо, що Ваша Організація докладе всіх старань, щоби маніфестація була успішною.

ЗА МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Євген Івашків голова — **Іван Базарко** адміністраційний директор УККА — **С. Букшована** секретар

Кандидат Френсис Пурселл брав участь в українському пікніку на Лонґ Айленді

Гемпстед, Н. Й. — Теперішній адміністратор Гемпстеду, Н. Й., Френсис Пурселл, який є республіканським кандидатом на екзекутивного директора повіту Нессов, в неділю, 21-го серпня, взяв участь в пікніку місцевої української католицької церкви св. Володимира. Френсис Пурселл і члени його родини теж в минулому були частими гостями на різних українських імпрезах, а адміністратор Пурселл спричинився до того, що бібліотеки повіту Нессов набули українські книжки. На фото, з вищезгаданого пікніку, стоять (зліва): Параска Барняк, Люба Плетеницька, Мері Аттон, Володимир Атляс, мол., Софія Ярмола, Ольга Атляс, о. Еміль Шараневич — парох української католицької церкви св. Володимира, Михайло Баран, Богдан Ярмола, Френсис Пурселл, Микола Курчак — голова Українського комітету для вибору Френсиса Пурселла, Володимир Атляс — голова і координатор всіх етнічних комітетів повіту Нессов для вибору Ф. Пурселла, о. д-р Семен Гаюк, настоятель української православної церкви св. Михаїла, Петро Шанайда, Анна Капчак та Михайло Сагатий.

ЧЛЕНСЬКА ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНА КАМПАНІЯ УНСОЮЗУ В СЕРПНІ 1977 РОКУ

Головна Канцелярія УНСоюзу отримала в серпні ц. р. 279 аплікацій нових членів, що їх придбали такі секретарі і організатори:

По ЧОТИРИ і більше аплікацій надіслали:

Текля Мороз (465—482) — 21, І. Геврик (445—494) — 17, Анна Баранкевич (212) — 16, Т. Бутрей (164) — 10, І. Петруньо (78) — 9, Марія Кульчицька (8) — 7, Р. Татарський (94) — 6, Я. Фішер (346) — 6, М. Крика (237) — 5, Галина Словік (7) — 4, І. Бурній (64) — 4, Марія Капраль (112) — 4, В. Кобіто (121) — 4, Т. Дуда (163) — 4, К. Мазепа (332) — 4.

По ТРИ аплікації надіслали:

Анна Гарас (47), А. Ціздин (55), В. Квас (88), А. Іванюк (106), В. Звірек (109), І. Одежинський (153), О. Мельник (166), А. Слюсарчук (174), Б. Грищишин (264), Й. Ярема (372), І. Данківський (375), І. Іванчук (379).

По ДВІ аплікації надіслали:

В. Левенець (5), В. Галич (21), Д. Стець (59), М. Турко (63), В. Рефт (120), Л. Боднар (131), І. Принада (154), Г. Клименко (182), М. Юзенів (194), І. Пригода (200), В. Палівдор (204), Марія Дейчаківська (233), П. Сильчак (257), П. Палка (275), С. Іваницький (276), Віра Напора (291), П.Врублівський (301), В. Гаврилюк (316), В. Шмагло (336), В. Шаран (407), Б. Корчинський (421), Софія Куца (440), М. Лисий (441), Ольга Калинович (459).

По одній аплікації нових членів надіслало 53 секретарів і організаторів.

Ізраїль плянує нові оселі на окупованій арабській території

Єрусалим. — Кілька ізраїльських газет інформують, що міністер сільського господарства Арієл Шарон, який також є головою Комітету для справ поселення, виготовив плян щодо розбудови цілого ряду нових осель на окупованій арабській території, які оточували б „небезпечні арабські села". Міністер Шарон підтвердив, що його дорадники „виготовили плян", але відмовився подати будь-які подробиці, зазначуючи тільки, що „плян" ще не передано прем'єрові Менахемові Бегінові.

Згідно з повідомленнями ізраїльських газет, у новозапланованих оселях замешкало б десятки тисяч жидів, які мали б за завдання стежити за мешканцями тих арабських сіл і містечок, що їх вважають „загрозливими для безпеки Ізраїля".

Як відомо, президент Джіммі Картер і лідери багатьох держав світу гостро засудили уряд прем'єра Бегіна за те, що вже раніше „легалізував" кілька ізраїльських осель на окупованій арабській території, вказуючи, що ті оселі противорічать резолюціям Об'єднаних Націй і не беруть під увагу бажань арабського населення. Плян щодо нових осель напевно викличе ще гострішу реакцію.

ЗСА і Куба відкрили місії

Вашінгтон/Гавана. — У четвер, 1-го вересня, ЗСА і Куба обмінялися дипломатами на нижчому рівні, точніше, того дня в столицях обох держав формально відкрито місії, які заступатимуть інтереси обох країн, але американське представництво покищо входитиме в склад швайцарської амбасади в Гавані, а кубинська делеґація буде зарахована до чехо-словацької амбасади у Вашінгтоні. Відкриття відбулося рівночасно в обох столицях у 12-ій год. дня.

Головою американської місії є Лаєл Лейн, 51-річний кар'єрний дипломат, який раніше служив на різних постах у країнах Південної Америки. Кубинською місією у Вашінгтоні очолює Рамон Санчез Пароді, 38-річний адвокат, який досі виконував різні дипломатичні функції для уряду Фіделя Кастра,а крім того займав відповідальні пости у кубинській комуністичній партії.

Під час формальної церемонії у Вашінгтоні, Филип Габіб, заступник державного секретаря для політичних справ, заявив, що обмін дипломатами на нижчому рівні представляє собою „хоча малий, але важливий крок у напрямі відновлення зв'язків між ЗСА і Кубою", що їх перервано майже 17 років тому. Підкреслюючи, що ініціятива щодо того обміну вийшла з Білого Дому, Габіб зазначив, що ще існує багато розбіжностей між цими двома державами, але надіється, що зчасом їх пощастить зліквідувати і встановити цілком нормальні дипломатичні і торговельні зв'язки. Коментатори вказують, що згадуючи „розбіжності", Габіб мав на думці, що Куба далі порушує людські права своїх громадян, держить у своїх тюрмах велику кількість політичних в'язнів, між ними багатьох американців, далі тримає свої військові частини в кількох країнах Африки тощо.

Натомість голова кубинської місії Санчез Пароді сказав, що уряд прем'єра Кастра погодиться на відновлення нормальних зв'язків тільки тоді, коли ЗСА раніше знесуть економічне і торговельне ембарго проти Куби.

ПЕРШИЙ ОСІННІЙ ФЕСТИН У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Філядельфія, Па. — Українська католицька парафія у Філядельфії влаштовує у неділю, 11-го вересня ц.р., о год. 12-ій вполудне, тут на власній просторій площі при 1013 Факс Чейс Ровд, Перший Осінній Пікнік. У програмі: мистецько-розвагова частина, спортові змагання, товариські гри і забави.

ЛЕОНІД ПЛЮЩ, МАРИНА ВОЙХАНСКАЯ І СИДНІ БЛОК ТАВРУЮТЬ СССР ЗА ЗЛОВЖИВАННЯ ПСИХІЯТРІЄЮ

Генеральна Асамблея шостого Конгресу Світової Психіятрії в Гонолюлю засудила Совєтський Союз за зловживання психіятрією, точніше, за вживання психіятрії для політичних цілей. Два дні раніше, у понеділок, 29-го серпня, в Гонолюлю відбулася пресова конференція, на якій Леонід Плющ, український математик, що був запроторений совєтськими властями до психіятричної лікарні у Дніпропетровську, розказав про свої власні переживання у „психушці", як теж розповів, що в СССР до закладів для умовохворих запроторюють людей за їхні національні, релігійні та політичні переконання. Крім Плюща, на пресовій конференції промовляли Марина Войханская та Борис Зубов, колишні психіятри в СССР, які, як і Плющ, тепер живуть на Заході, як теж англійський психіятр Сидні Блок, співавтор книжки „Політичні шпиталі Росії". Пресова конференція здобула широкий розголос по всіх країнах світу і репортажі та знімки з неї появилися в різних газетах. Вище — фото пресового агентства „Юнайтед Пресс Інтернешенал". Сидять (зліва): Леонід Плющ, Марина Войханская та Сидні Блок.

„Ню Йорк Таймс" інформує своїх читачів про засудження СССР за зловживання психіятрією

Гонолюлю, Гаваї. — Користуючись повідомленням Асосіейтед Пресс, відомий нюйоркський щоденник „Ню Йорк Таймс" у числі з п'ятниці, 2-го вересня ц.р. інформує своїх читачів, що Генеральна Асамблея шостого Конгресу Світової Психіятричної Асоціяції прийняла резолюцію Королівської Колеґії Психіятрів Великої Британії та австралійської і новозеляндської делеґацій, яка засуджує Совєтський Союз за зловживання психіятрією і використовування цієї науки для політичних цілей та терроризування інакомислячих осіб. У повідомленні газети також сказано, що проти цієї резолюції гостро протестував совєтський представник д-р Едуард Бабаян, який назвав резолюцію „очорнюванням СССР".

Згідно також з інформацією Ройтера, совєтська пресова агенція ТАСС надрукувала протест урядові СССР і заперечила, що в Совєтському Союзі, мовляв, немає таких випадків, щоб політичних в'язнів засилали до психіятричних лікарень, а зроблені закиди треба вважати „злобною очорнюючою кампанією".

НА 6-му СВІТОВОМУ КОНГРЕСІ ПСИХІЯТРІВ: ВИСТУПИ ПРОТИ СОВЄТСЬКИХ ЗЛОВЖИВАНЬ, УКРАЇНСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ, СОВЄТСЬКІ ПРОТЕСТИ

Гонолюлю, Гаваї (УІС „Смолоскип"). — На відкритті 6-го Конгресу Світової Психіятричної Асоціяції у неділю, 28-го серпня, президент американської Психіятричної Асоціяції д-р Джек Вайнберг заявив, що найважливіша проблема перед Конгресом — це справа людських прав і зловживання психіятрією для політичних цілей.

На цей Конгрес прибуло 4,100 делегатів із 63-ох країн світу. Зі Совєтського Союзу прибула 30-членна делегація, у складі якої входять особи, яких підозрівають, що вони високі офіцери КҐБ: д-р Андрій Снежнєвский, директор Інституту Психіятрії Академії Медичних Наук СССР, який науково розпрацював систему використовування психіятрії для політичних цілей та в поборюванні руху опору в СССР; д-р Георгій Морозов, директор Московського Інституту ім. Сербського, і співробітник цього ж інститут д-р Р. Назаров. Ці три совєтські психіятри є відповідальні за запроторення до психіятричних тюрем українських патріотів Зіновія Красівського, д-ра Миколи Плахотнюка, Анатолія Лупиноса, а також Л. Плюща, генерала П. Григоренка і багатьох інших.

Крім психіятрів, на Конгресі чисельно заступлена преса і представники Міжнародної Амнестії, жидівських груп, Вашінгтонського Комітету Гельсінкських Ґарантій для України, „Смолоскипу" і нюйоркського Комітету Оборони Радянських Політичних в'язнів — груп, які ведуть різні акції і відповідну працю в обороні в'язнів українських й інших національностей, які за свої переконання запроторені до совєтських психіятричних тюрем. Найважливіші справи, що їх видвигнено на цьому Конгресі — це голосування над трьома резолюціями, які, якщо будуть прийняті Конгресом, зможуть стати початком кінця використовування психіятрії для політичних цілей.

Резолюція ч. 1, яку пропонує Спеціяльний Комітет Світової Психіятричної Асоціяції, має назву „Декларація Гаваїв", і вона формулює загальні етичні правила, які зобов'язували б лікарів-психіятрів.

Ця резолюція, згідно з опінією делегатів, включно зі совєтськими психіятрами, пройде без жадних труднощів на цьому Конгресі.

Американська Психіятрична Асоціяція пропонує резолюцію ч. 2, яка довела б до створення спеціяльної комісії при Світовій Психіятричній Асоціяції для слідкування за зловживанням психіятрії, дослідження цих зловживань та покарання за такі зловживання винних психіятрів і національні психіятричні асоціяції, включно з виключенням їх із СПА (Світової Психіятричної Асоціяції). Речники совєтської делегації заявили, що вони є проти цієї резолюції, бо вона була б засобом втручання у внутрішні справи СССР.

Третя резолюція зголошена Королівською Психіятричною Асоціяцією Великої Британії таврує Совєтський Союз за зловживання психіятрією. Над цією резолюцією розвинувся великий спір. Її підтримують делегати ЗСА, Великої Британії, Австралії і Канади. Ще невідомо, чи будуть голосувати на загальних зборах делегати зі Скандинавських країн і Третього Світу. З делегатами з Південної Америки працює у цьому напрямку український психіятр з Венесуелі д-р Роман Трипчак, у близькій співпраці з українською групою.

Представники Комітету Гельсінкських Ґарантій для України і „Смолоскипу" працюють у чотирьох напрямках:

1) Розповсюджують інформації про українських політв'язнів у совєтських психіятричних тюрмах, брошуру про Йосипа Терелю, жертву совєтської психіятрії, листівку д-ра М.

(Закінчення на ст. 3-ій)

ЧЕРГОВА ДОПОМОГОВА АКЦІЯ УНС ВИКЛИКАЛА ЗАХОПЛЕННЯ СЕРЕД ЧЛЕНСТВА І СКРІПИЛА БРАТСЬКІ ЗВ'ЯЗКИ.

(6,400 долярів поводянам в Пеннсильвенії)

Написав Степан Гавриш

У середу, 20-го липня ц. р. радіостанції всіх місцевостей в Америці повідомили про це, що місто Джонставн і околицю в західньо-північній Пеннсильвенії навістила дощова буря, яка спричинила страшну повінь, від якої то загинуло десятки осіб, і шкоду на мільйони долярів.

Довідавшись про це нещастя, члени Екзекутивного Комітету УНСоюзу зразу почали робити заходи, щоби ввійти в контакт із Управами двох союзових Відділів в Джонставні, щоби довідатися про ситуацію союзових членів, як також і інших українських громадян. Рівночасно дупочено головному радному західньої Пеннсильвенії Андрієві Джулі нав'язати контакти з Управами Відділів II-го Братства св. Михаїла, секретарем якого є Юрій Сціпені і 467-им Відділом Т-ва „Молода Україна", секретарем якого є Теодор Лялька.

По кількох днях телефонічно вдалося членам Екзекутиви ввійти в контакт з секретарем Теодором Лялькою і головою 11-го Відділу Іваном Сціпені. Вони поінформували про понесені втрати в майні членів Відділів, а найважливіше повідомили про це, що в першому тижні від дня повені устінено, що ніхто з українців як союзовців, так і членів українських парафій — католицької і православної не згинув. Щоби прийти з фінансовою допомогою потерпілим членам обидвох Відділів, Екзекутивний Комітет зажадав від секретарів поіменних списків потерпілих членів з заподанням відсотково ушкодження домів і інших посілостей. Також вміжчасі місцевість Джонставн відвідав головний радний Андрій Джула, який відбув зустріч з представниками Відділів і як наочний свідок поінформував Екзекутивний Комітет УНС про незавидне положення мешканців як Джонставну, так і довколишних місцевостей.

Отримавши списки потерпілих членів від 11-го Відділу з підписом голови Івана Сціпені і секретаря Юрія Сціпені та 467-го Відділу за підписом голови о. ієромонаха Миколи Зиммера та секретаря Теодора Лляльки, як також за рекомендаціями головного радного Андрія Джули — Екзекутивний Комітет УНС, на спеціяльному засіданні, ухвалив допомогу для 25-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Частина знищених будинків в Джонставні

У зв'язку з Днем Праці „Свобода" з датою 6-го вересня не появиться. Чергове число газети буде друкуватися у вівторок з датою середи, 7-го вересня.

В Нюйоркському Ситі Коледжі знову буде курс „Слов'янсько-американська спадщина"

Ню Йорк. — Так як і в попередніх 8-ох шкільних семестрах, так і в цьому осінньому семестрі в навчальну програму Нюйоркського Ситі Коледжу буде включений 4-кредитовий курс „Слов'янсько-американська спадщина", під керівництвом проф. Петра Гоя. Курс охоплює історію слов'ян у ЗСА від XVII сторіччя досьогодні, наголошує вклад слов'ян у загальне американське життя і культуру ЗСА, як теж зосереджується на проблемах таких слов'янських груп в Америці, як білоруси, болгари, поляки, росіяни, серби, словаки, словенці, українці, хорвати, чехи та інших. Протягом осіннього семестру студенти матимуть змогу не тільки слухати викладів проф. Гоя, а теж інших спеціялістів і лідерів поодиноких слов'янських громад, які виступатимуть як викладачі-гості.

Виклади вібуватимуться у понеділки, середи і п'ятниці в 9-ій год. ранку. На цей курс, який в колеґіяльному каталозі зазначений як Slav-1 (Slavic American Heritage), можна реєструватися в Департаменті германістики і славістики.

Крім вищезгаданого курсу, в навчальну програму Ситі Коледжу включено теж курс ч. 310 — „Самостійні студії в ділянці слов'янсько - американської спадщини". На цей курс можна вписуватися тільки в порозумінні з д-ром Гоєм. Курс дає нагоду студентам переводити самостійні досліди на вищому рівні в ділянці слов'янсько-американської спадщини і отримати максимально 4 кредити.

У ГАНТЕРІ ВІБУДЕТЬСЯ ЛІТНІЙ КОНЦЕРТ

Гантер, Н.Й. — Український Культурний Центр в Гантері подає до відома, що тут у суботу, 3-го вересня ц.р. о год. 8-ій вечора відбудеться Літній Концерт. На Концерті співатиме сопрано Ія Мацюк при фортепіяновому акомпаньяменті пані Галини Клим, читатиме свої твори інж. Тарас Грицай.

ВСІ НА МАНІФЕСТАЦІЮ 18-го ВЕРЕСНЯ В ОБОРОНІ ПРАВ УКРАЇНИ!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Картер і Конгрес

Не зважаючи на те, що президент Джіммі Картер тепер часто твердить, що значно покращали відносини і співпраця між Конгресом і Білим Домом, то в дійсності багато законодавців, і то з обох партій, заявляє, що існує ряд непорозумінь між законодавчою і виконавчою частинами федерального уряду, додаючи, що співпраця між Президентом і Конгресом до великої міри ,,уявна''.

На відтинку закордонної політики в Сенаті далі існує поважна опозиція до нового договору щодо Панамського каналу, хоча Президент постійно підкреслює, що новий договір запевняє затримання контролі ЗСА над каналом до 2000-го року, і навіть після того реченця Америка відіграватиме поважну ролю в його обороні.

Більшість республіканських, а теж і поважна кількість демократичних законодавців, далі вважає, що президент Картер зробив помилку, коли рішив припинити продукцію нового стратегічного бомбовика ,,Б-1'', бо це, на їхню думку, спричиниться до дальшого послаблення оборонної спроможности ЗСА в обличчі всезростаючої військової сили СССР. Ці конгресмени і сенатори теж критикують плян Білого Дому відтягнути протягом 4-5 років американські піхотні частини з Південної Кореї, твердячи, що таке відтягнення тільки заохотить комуністичну Північну Корею напасти на Південну, як теж в загальному послабить впливи вільного світу на Далекому Сході, що напевно використають Совєтський Союз і комуністичний Китай для поширення своїх впливів на тому обширі.

Існує теж невдоволення, що уряд президента Картера виявляє надто велике зацікавлення встановленням дипломатичних та інших зв'язків з червоним Китаєм, що може вийти тільки на некористь довголітньому союзникові Америки, Націоналістичному Китаєві на Тайвані.

Можна також часто почути закиди законодавців, що Білий Дім швидким темпом старається ,,нормалізувати відносини'' з такими комуністичними державами, як В'єтнам, Камбоджа, Ляос і Куба, а в той самий час присвячує щораз менше уваги майбутності таких приятелів ЗСА, як Індонезія, Тайланд, Малайзія, Філіппіни та інші.

Деякі члени Конгресу висловлюють невдоволення з того, ~~що хоча~~ президент Картер продовжує заявляти свою підтримку для людських прав по цілому світі, то протягом останніх кількох місяців у своїх публічних виступах оминає критики, зверненої проти Совєтського Союзу, хоча всім відомо, що СССР — це найбільший порушник всіх підставових людських прав.

Існують непорозуміння між Конгресом і Білим Домом також відносно різних аспектів внутрішньої політики ЗСА. Хоча Палата Репрезентантів схвалила проєкт Білого Дому щодо розв'язки енергетичної проблеми, то ще невідомо, чи Сенат погодиться на цей законопроєкт. Крім того, існують різниці між поглядами Президента і багатьох законодавців щодо заплянованих реформ податкової системи, реорганізації виконавчої частини уряду, як теж щодо питання урядового фінансування виборчих кампаній кандидатів на сенаторів і конгресменів та інших справ.

Не зважаючи на те, що Білий Дім недавно повідомив, що уряд переведе перевірку дотеперішньої політики щодо допомоги великим містам, ліберальні демократи продовжують твердити, що та допомога правдоподібно буде невистачальна, як теж критикують президента Картера, що присвячує замало уваги таким справам, як збільшення урядових видатків на програми масового затруднення, встановлення крайової програми забезпечення здоров'я, як теж вважають, що уряд досі не встановив належних заходів для поборювання високого рівня безробіття.

Натомість консервативні республіканці і демократи закидають Президентові, що він пропонує надмірні видатки федерального уряду, замість старатися збалянсувати державний бюджет, щоб в такий спосіб запобігти новій інфляції, критикують його за надмірну підтримку для робітничих спілок і за неувагу до потреб бизнесового сектора і т. д.

Отже хоча президент Картер твердить, що покращала співпраця між Конгресом і Білим Домом, то, як бачимо, ці твердження більше представляють бажання Президента, ніж віддзеркалюють дійсну ситуацію.

Роман Рахманний

НЕРЖАВІЮЧА ШАБЛЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСЛЕННЯ

,,Професор Василь Чапленко передає свій архів бібліотеці Української Вільної Академії Наук у Ню Йорку...'' Новинку приблизно такого змісту прочитав я у часописі ,,Свобода'' і не то збентежився, не то засоромився. Чому?...

Авжеж, видатний український літературознавець, мовник, письменник і критик-патріот упорядковує свої справи пенсійного віку та свою роботу на українській національній ниві завершує ще одним конструктивним ділом, а тим часом я ще не написав про нього того, що давненько мав намір з'ясувати своїм читачам.

Ні, не тому, що той справді заслужений діяч української науки потребує скромного слова похвали від ще одного скромного українського журналіста, але тому, що бувають у житті людини такі досяги, про які журналіст не сміє мовчати.

Саме про такі досяги чи радше конструктивний вклад ідеться у випадку проф. В. Чапленка. Особисто ми ніколи не зустрічалися і ніколи ми не схрестили чорнильних слів на сторінках газет чи журналів. Про його наукову ерудицію в ділянці літературознавства говорять мені його численні наукові праці, почавши з розвідки про український сонет 1929 року.

Про його письменницький талант читачам розкажуть його повісті й оповідання, характерні жвавим темпом розповіді та чудовою мовою. Ледве чи можна забути Чапленкову повість ,,Пиворіз'' або персонажі з його ,,Чорноморців'' і ,,Людей у тенетах''.

Про його літературно-критичні знання і вміння допитливому студентові розкажуть його нариси і статті — часто дуже спірні та запальні своїм стрімким підходом до теми. Але вони завжди безпосередні, щирі й породжені його бажанням знайти правду в даному питанні з української тематики.

Бо українська тематика — це життя і життєва мета отого завзятого ,,чорноморця'', що нам — ,,континентальним'' українцям — значною мірою відкрив новий, далекий, але рідний світ українського Причорномор'я та Кубані.

Все досі сказане — лишень коротенький вступ до суттєвої справи, про яку на тлі цілісної наукової роботи ми всі часто забуваємо, або трактуємо її як щось самозрозуміле й буденне.

Оборонець характеру мови

Василь Чаплекно — один із найвидатніших оборонців українського характеру української мови перед навальним наступом на неї московських русифікаторів та й всіх рідних ,,підрусифікаторів''.

Варто уточнити це твердження.

У вільному світі після Другої світової війни жили чи й досі живуть чільні оборонці нашої мови — літературознавці, мовники, учителі, журналісти й критики. Ми гордилися такими науковими силами, як проф. Іван Огієнко (митроп. Іларіон) та проф. П. Ковалів. І всі ми виправдано чванимося проф. Юрієм Шевельовим-Шерехом, що українську мову вивів у коло чужоземних мовознавчих дисциплін мабуть як ніхто до нього.

Але виняткова властивість проф. В. Чапленка в тому, що він ні на мить не повісив своєї наукової шаблі на кілочку бібліотеки та не шукав ,,миру і тишини'' оподалік від брязкоту зброї на тому бойовищі, що зветься лінґвіцид: московське мововбивство!

Протягом багатьох років і досі він безперервно і сторожко слідкує за зиґзаґами мовної політики Москви в Україні та розкриває кожночасний замаскований ,,один крок назад'' і ,,два стрибки вперед'', що їх залюбки роблять псевдонауковці Кремля через своїх підручних у мовознавстві, журналістиці, науковій літературі й красному письменстві.

Збірка критичних статтей В. Чапленка на пекучі теми того тривалого лінґвіциду вийшла у світ ще 1974 року п. н. ,,Мовна політика більшовиків на Україні в 1950—60-их рр.'' Якщо б редакційні співробітники наших періодичних видань час від часу заглядали до тієї книги (а подібних книжок є більше!), тоді б вони не допустили до появи дедалі зростаючої кількости москалізмів у своїх та чужих статтях.

Слова будь-якої живої мови — це живі створіння з власною душею. Вони проникають у підсвідомість читача і вкорінюються там, щоб згодом вирости у свідомій дії людини: у писанні та в мовленні.

Дев'ятий вал

Праці таких авторів, як проф. В. Чапленко, допомагають думаючим людям виполювати отой незловмисний бур'ян. Поряд з цим, вони дають нам змогу успішно ставити опір теж мікробіологічній війні-кампанії, що її через своїх ,,епідеміологів'' у науці, мовознавстві й журналістиці веде московське керівництво проти українського народу. Пробує опанувати українське мовлення з середини і перетворити його характер на московський.

Той наступ уже помітний також у мовному обличчі українського суспільства вільних країн Заходу. Відколи наша преса безкритично передруковує одноманітні послання і звернення чи документи українських вільнодумців із СССР, відтоді мова наших газет сильно занепала, погіршилася. Це мова сухих елаборатів совєтських адвокатів, що просто перекальковують російські юридичні викрутаси на канву української мови.

В такій ситуації, коли на українську мову та її характер нагрянув буквально ,,дев'ятий вал'', що загрожує потопом всій українській нації, для українського суспільства неоціненна кожна людина справжньої науки і громадської сміливости. Метафорично сказавши: людини з нержавіючою шаблею власного мислення.

Міркуючи ось так, я хотів сказати своє скромне слово подяки проф. В. Чапленкові за його особистий великий вклад у цю боротьбу живих українців за душу української людини. Я не маю сумніву, що це слово луною відіб'ється в глибині сердець багатьох-багатьох читачів таким же щирим:

— Спасибі Вам, дорогий Професоре, спасибі!

Зоряна Сокольська

ІСТОРІЯ КАНАДИ — ЦЕ МИ ВСІ, ЗБЕРЕЖІМ ЇЇ

Історія Канади — це не лиш історія автохтоні в Канади: ескімосів та індіян, але також історія численних національних груп, історія людей, які сюди прибули і тут поселилися. Це теж наша історія. Закріпім і зберіжім її для наших нащадків та для майбутніх дослідників історії Канади.

Під сучасну пору, як федеральний так і провінційні уряди не тільки заохочують, але й фінансово допомагають у збереженні культурної спадщини національних груп Канади. Нашим обов'язком є отже, зберегти наш велетенський вклад у розбудові Канади, у всіх її ділянках життя; в культурі, мистецтві, літературі, освіті, релігії, політиці та економічному розвитку. Ми повинні в документальній історії Канади відтворити історію українського поселення тут, біографічно закріпити життєву дорогу і вклад праці українських громадських активістів від першого нашого поселення тут по сьогоднішній день. Закріпити пригоди життя, веселі і сумні хвилини його — з анекдотами включно, не забуваючи про тих, які служили в канадських збройних силах і які на полі бою склали своє молоде життя.

Людська пам'ять з часом підупадає. У ній зберігаються поодинокі образи подій, але самі події, прізвища осіб щораз більше затрачуються у пам'яті. Вмирають наші піонери, вмирають заслужені люди нашої громади; тут виринає запит: чи будуть про них знати наші нащадки, чи знатиме про їхні заслуги, про їхній велетенський вклад праці грядуче покоління, якщо ми тепер не подбаємо про це. Багато таких вже випадків, коли то після смерти батьків старі газети, знімки з газет, книжки викинуто на смітник, бо це ,,старе барахло'' забирало місце, а читати, цікавитися ним не було кому.

Збирання і збереження тих цінностей нашого поселення тут — це дуже важлива справа. На нас лежить обов'язок зберегти цю історію для майбутніх дослідників. І то не лише нашу індивідуальну історію, але також історію наших церков, громадських організацій, інституцій, клюбів, спортових дружин, драматичних і танцювальних груп, хорів та шкіл. Перегляньмо наші шафи та склади і віддаймо всякі матеріяли: знімки, листи, документи, програмки, афіші, пропам'ятні книги, відписи чи відбитки протоколів до збереження у державних архівах. Вони дають уявлення про нашу культурну працю, про наші стремління, про наш характер, про наші культурні та історичні традиції.

Останньо Онтарійський уряд призначив поважну суму грошей на відтворення мультикультуральної історії Онтарія і український Відділ вже збирає матеріяли. Збиранням цих матеріялів опікується авторка цих рядків. Закликаємо всіх підтримати цей добрий почин нашого уряду і пересилати матеріяли, інформації та побажання до дослідника української спадщини при Мультикультуральній Історичній Асоціяції Онтарія на адресу:

Mrs. Zoriana Sokolska
52 Merkley Square,
Scarborough, Ont. M1G 2Y6.

Телефон: (416) 439—7742.

Запевняємо, що всі матеріяли, які Ви бажаєте, щоб Вам звернути, будуть скопійовані чи зфільмовані, а оригінали повернемо.

До знімок просимо долучити список відомих Вам осіб на даній знімці та приблизний її рік.

Заповнім полиці архівів матеріялами про нас, бо історія Канади — це теж історія про нас.

НАРАДИ МАНІФЕСТАЦІЙНОГО КОМІТЕТУ В НЮ ЙОРКУ

Управа Маніфестаційного Комітету — інж. Євген Івашків, голова, мгр І. Базарко, адміністраційний директор УККА, та С. Букшована, секретар, інформують, що у четвер, 8-го вересня ц.р., о год. 7-ій вечора, тут в конференційній залі дому СУА-УККА, 203 Друга евеню, відбудуться маніфестаційні наради представників Відділів УККА Східнього Побережжя і членів Маніфестаційного Комітету з таким порядком нарад: відкриття і затвердження порядку нарад; прочитання і затвердження протоколу з попереднього засідання; програма і переведення маніфестації; різне; закриття.

ТРУДНОЩІ СССР З ОЛІМПІЯДОЮ

(ст.) — До Олімпіяди, що має відкритися в Москві, залишається ще три роки, але вже тепер існує величезне захоплення з того приводу у цьому місті. Пам'яткові жетони, шпильки й афіші вже продають у туристичних крамницях. Велетенська афіша з написом ,,Москва 1980'' стоїть перед стадіоном Леніна, в якому є 103.000 сиджень. Газета ,,Совєтський Спорт'' приносить часть статті про приготування, які роблять уже для ігрищ.

Одначе, ще заки почнеться Олімпіяда виринуть ще різні несподіванки й труднощі, як, наприклад, приміщення спортовців і гостей, їхнє прохарчування, транспорт соток тисяч спортовців, службовців, журналістів і гостей, які приїжджатимуть до Москви. Західні спостерігачі добачають труднощі в замалій кількості готелів, відсталості в технічних засобах і вигодах, як теж у неефективності всіх публічних обслуг. Коли ж то до того всього додати ще відомий канцелярський формалізм, то ціла справа представиться не так рожево. Найбільші труднощі передбачають у збудуванні Олімпійського Села 12.000 спортовцям і службовцям і підшукання або збудування приміщень для неминуче величезного напливу нових гостей.

У 1974-му році, незабаром після того, як Москва стала першою соціялістичною столицею, в якій мала відбутися Олімпіяда, совєтські представники впевняли, що в Москві збудують двадцять або й більше готелів до 1980-го року. Одначе, від того часу побудували всього п'ять чи шість готелів. Асистент голови організаційного комітету Леонід Кестлер заявив на пресовій конференції, що насправді досі ще не знати скільки туристів прибуде до Москви. Покищо стараються скалькулювати скільки їх може бути. Інші совєтські службовці впевняли, що гостей можна буде приміщувати в гуртожитках, спортових таборах, університетських спільних спальнях, бо вони вліті будуть незайняті. Західні спостерігачі добачають теж труднощі, зв'язані з совєтською політикою щодо обмеження віз. Що ігрища відбудуться спокійно це певно, бо в СССР неможливий терор, страйки, як це діється в інших країнах.

З НАШИХ БУДНІВ

ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ

Зараз на другий день після зустрічі української громади долішнього Ню Йорку з конґресменом Едвардом Качем, подзвонив до мене жидівський приятель, знаний з того, що час від часу забирає слово на сторінках ,,Свободи'' в порядку українсько-жидівського діялогу.

— Ну? — спиатв мене збудженим голосом, — чи ви були в Народному Домі на зустрічі з Кохом?

— З яким Кохом?

— Ну, з тим, як його... Качем. Поправді, по-крайовому, він називається Кох, але тут, за американською манерою, перехристили його на ,,Кача''.

— Поперше, — перебив я нашого приятеля, — зустріч не відбулася в Народному Домі, а в будинку Українського Визвольного Фронту. Це по-сусідству.

— Та що ви кажете! — перебив тепер мене наш приятель. — То це ваші, як їх називають ,,бандерівці'', влаштували йому таку параду?...О, це знамените політичне потягнення з їхнього боку! Бачу, що ваші націоналісти мають ,,кепеле''...Знаєте, що таке — мати ,,кепеле''?

— Те саме, що мати голову на карку, а не мішок полови.

— Більш-менш те саме. Ви знаєте що?

— Ну-ну?

— Я готов написати про це до вашої ,,Свободи'' в ,,Голосах Читачів''. Тільки я не дуже певний, чи вам, українцям, той мій голос сподобається.

— А чому мав би не сподобатись?

— Як ваш добрий приятель, я буду намовляти вас, щоб ви не аґітували в правиборах за Качем, щоб не розпинались за ним, як ви це тепер робите.

— А то чому?

— Нууу, ви не гнівайтеся, але буду казати вам щиру правду...Таку, від серця. Це не жадна таємниця, що ви, українці, не дуже щасливі на руку. Ви самі знаєте, як то було: кого ви тільки підпирали чи то політично, чи мілітарно, той кінець-кінцем завжди програвав...То я би вам радив, назверх і про людське око підпирати тепер Біма, або Беллу Абцуґ, а я вас запевняю, що тоді наш Кох, а ваш Кач, виграє правибори!

ІКЕР

,,УДОСКОНАЛЕННЯ СУСПІЛЬСТВА, ПРО ЯКЕ Я МРІЯВ — ЦЕ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ'' — ЗАЯВЛЯЄ УКРАЇНСЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ В'ЯЗЕНЬ

Ню Иорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продістався цікавий самвидавний документ, а саме, лист невідомого в'язня Владимірської тюрми до сестри українського політв'язня Василя Федоренка, Валентини Хорват, яка проживає у Західній Німеччині.

Вже давніше ми повідомляли, що В. Федоренко (уроджений 1928 року на Чернігівщині) був в 1975 році засуджений на 15 років ув'язнення та що він був теж караний раніше. На Заході відоме, зокрема, його слово на суді в Ужгороді, що було поширене у самвидаві.

Лист, що його друкуємо вповні, цікавий не тільки тим, що у ньому багато нових фактів, які характеризують постать Василя Федоренка та умови, в яких він перебуває, але теж тим, що автор листа дає чимало вказівок як можна сьогодні допомагати переслідуваним за переконання політичним в'язням в СРСР.

Шановна Пані Валентино!

Я сидів з Вашим братом Василем у Володимирській в'язниці. Він розповів трохи про Вас, дав Вашу адресу і просив написати Вам листа. Цим листом я й виконую товариський обов'язок перед ним.

Ви з 1942 року живете в Німеччині, минулі роки — це вельми довгий проміжок людського життя. За цей час у Вашому житті сталося багато змін. Ви маєте свою сім'ю. У Вас, очевидячки, є діти. І Ви мусіли призвичаїтись до німецького життя, а Ваші діти, безперечно, краще знають Німеччину ніж Україну — батьківщину Вашу і Ваших пращурів.

У післявоєнні роки за Сталінських репресій (та якийсь час і потім) не могло бути й мови про більш-менш регулярне листування з родичами, не кажучи вже про поїздки на Україну, а Ваших українських родичів до Вас в Німеччину в гості не пускали. Тепер інший час. І хоч начальство тут намагається зберігати старі уявлення і старі методи керівництва, але й воно змушене в дечому поступитися і бодай трохи розширити можливості спілкування своїх громадян із людьми з-за кордону. Воно й тепер тяжко домогтися щоб листи йшли за кордон, але домагатися можна — за домагання тепер не садовлять до в'язниці, хоч воно й часто залишається марним.

Отже Василь просить Вас, аби Ви встановили з ним листування. Його адреса: (по-російському) СССР, 600020 г. Владимир—20, учреждение ОД-1/СТ-2.

Начальство не бажає такого листування і намагатиметься не допустити його. Офіційно заборонити листування не можна, бо існує угода між СРСР і ФРГ про поштовий зв'язок, яка дозволяє листування і тому перепони будуть прихованого типу, наприклад, можуть повернути листа з написом: ,,адресат выбыл'' (коли насправді нікуди він не вибував), або адресат нібито відмовляється від листа, чи щось подібне. Листи зникатимуть безслідно і т. п. Можна надіятися пробити цю павутину невидимих перешкод хібащо в такий спосіб:

1. Усі листи посилати рекомендованими з рекомендованим повідомленням про доручення. Тільки листи з рекомендованими повідомленнями про вручення реєструються в усіх пунктах передавання з рук в руки і при пропажі їх можна встановити на якому саме відтинку шляху лист пропав.

2. Гарний спосіб — коштовні листи. Далеко не всякий лист можна посилати коштовним, але якщо до конверта вкласти щось таке, що дало б право послати його коштовним (наприклад, фотокарточки), то це була б поважна ґарантія від загибелі листа.

3. В разі неповернення повідомлення про вручення впродовж контрольного строку (в СРСР впродовж трьох місяців після відправлення листа), потрібно на пошті подати заяву про розшук листа. За пропажу листа винувата сторона (держава) виплачує грошеву компенсацію.

4. Між СРСР і США існує угода, за якою вразі знищення державою листа, вона зобов'язана про це повідомити і відправника листа і адресата. Може така угода існує і поміж СРСР і ФРН.

Через те, що Василь перебуває в ув'язненні, його листи підлягають цензурі, тому краще уникати прямої критики радянської системи. Хай краще листи будуть короткі. Але не можна дати зникнути безслідно жадному листові. Аби провести наступальну лінію в справі листування, треба напочатку (доки не встановиться нормальне листування) писати, ну, хоч би в місяць одного листа, для того, щоб за рік назбирати чимало прикладів пропажі листів і потім подати скаргу на винувату сторону (державу) до Всесвітнього поштового союзу. Ви звідти могли б пробити цей шлях, коли б проявили послідовність. Безперечно, це потребуватиме деякої праці й часу, але хіба вже так багато?

Листування, якого хоче Ваш брат, потрібно йому не тільки через те, що усвідомивши себе сином українського народу, він яскравіше відчув потяг до свого національного коріння, до своїх дідів-прадідів та родичів, але й через те, що воно допомагатиме йому вижити в нелюдських умовах Володимирського ув'язнення і, може, сприятиме в майбутньому одержати дозвіл на виїзд із СРСР. Знаєте, начальство не хоче доводити до смерти тих в'язнів, про яких знають за кордоном і турбуються. І ще таке. Василь має право отримувати дві бандеролі з харчами річно, вагою до одного кілограма кожна. Коли б Ви посилали йому в листах стереолистівки з пляжними чи якимись іншими сюжетами, а в бандеролях — леза для голення, вітамінізовані цукерки та гарне кальорійне печиво, це дуже б йому допомогло вижити. Зрозумієте, шановна Пані, що мова йде не про якісь забаганки Василя, а про саме його існування.

Він не письменник і не художник і тому досі утримувався від звернення до уряду ФРН за допомогою, але якщо дар Господній — Життя — не можна віднімати відрізками 15 років лишень за власний свідогляд, то слід виступити йому на захист.

Василь — досвідчена людина й міг би Вам багато чого цікавого розповісти. Та це в майбутньому. А тепер він у тяжкому стані і йому треба допомогти. Перед арештом він працював слюсарем на заводі карданних валів у Херсоні і звідти пробував писати Вам. Не знаю, що з того вийшло: чи зміг він розповісти Вам про себе? У всякому разі, либонь, не завадить написати Вам бодай трохи про його життя.

Ви знаєте, що він народився 30 березня 1928 року.

Не знаю, які риси характеру чи збіг обставин ще в юначі роки привели його вперше на лаву підсудних, але потім він багато разів потрапляв за ґрати. Ясна річ, він сміливий чоловік. Факт, що людина кілька разів потрапляла на лаву підсудних, у нас не означає, що вона якийсь нелюд, затятий ворог і шкідник щодо всіх порядних людей. Нераз буває зовсім по-інакшому.

Мені здається, що в характері Василя від самого дитинства було немало бунтарського, а потім з'явилося прагнення (чи то пошуки) справжніх цінностей. Він не здобув середньої освіти і тому не спромігся в молодості зрозуміти суспільство і спрямувати свою енергію у правильному напрямку і бунтарська вдача призводила його до тюрми. За своїми моральними засадами він ніколи не був кримінальним злочинцем, бо ніколи не прагнув до легкого життя за рахунок інших людей. Незадоволення суспільним ладом і сміливість без понять про шляхи покращання суспільства призводили його до вчинення дій, що їх суд розцінював як злочин. Вдача та штовхнула його 1958 року до такого вчинку: з пістолем в кишені він прийшов до Генерального прокурора СРСР Руденка. Останній, сидячи за столом, запропонував і Василеві сісти за протилежним кінцем столу. Василь вийняв пістоль. Руденко пополотнів. Василь виголосив йому довгу нотацію про беззаконня, несправедливі вироки, знущання у таборах, що він їх, як генеральний прокурор, схвалює у величезних маштабах, потім поклав пістоль посеред столу так, щоб Руденко міг його взяти, підвівся і пішов геть.

Через кілька місяців, у січні 1960 року, Василя арештували, потім засудили за ст. 58-8 (що передбачала терористичний акт та відповідальність за нього) і завезли до Володимирської політичної в'язниці. Василь оголосив голодівку протесту проти незаконного засудження. Справді бо: якщо він ішов з пістолем щоб налякати Генерального прокурора, та замаху на терористичний акт немає; якщо він ішов з пістолем, щоб застрілити Руденка, то злочину немає, бо є добровільна відмова від початкового наміру. *(Продовження буде)*

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ! **Увага!**

НАУКА в ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Т-ва „Самопоміч" в Ню Йорку, Н. Й.

розпічнеться

в суботу, 10-го вересня 1977 року

- Всі учні повинні прибути до школи в 8:45 р., бо перед 9-ою відійдуть зорганізовано до церкви св. Юра на Богослуження.
- По Богослуженні відбуватимуться ще шкільні зайняття.
- ВПИСИ до всіх кляс в днях від 2-го до 9-го вересня, в ДОМІВЦІ Т-ва „САМОПОМІЧ" в урядових годинах.
- Якщо зголоситься відповідне число учнів, буде відкрита КЛЯСА ДОШКІЛЛЯ.
- Цього року, як і минулого, будуть початкові АНГЛОМОВНІ КЛЯСИ.

ДИРЕКЦІЯ

Управа Хору „ДУМКА"

повідомляє, що

ПЕРША ПОВАКАЦІЙНА ПРОБА ХОРУ

відбудеться

9-го вересня 1977 р., о год. 7:30 веч. в залі УНДому в Ню Йорку.

Присутність всіх Членів обов'язкова.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Парохія Чесного Хреста в Асторії, Н. Й.

влаштовує

РІЧНИЙ ПАРОХІЯЛЬНИЙ ПІКНІК

який відбудеться

в неділю, 11-го вересня 1977 року
в чеському парку (Богемія Голл енд Парк)
при 29-ій вул. й 24-ій Авеню в Асторії, Н. Й.

- У випадку дощу програма пікніку відбуватиметься у великій залі.
- До танців і розривки гратимуть дві оркестри: **„Мрії" Теодора Розумійка і молодеча „Дунай".**
- Вступи: 3 дол. для дорослих, 1.50 для молоді. Для дітей нище 12-го року життя вступ вільний.
- Ввесь дохід призначений на сплату довгу церкви.

До численної участи в пікніку, який матиме веселу програму, щиро запрошує парохіян і усіх зацікавлених гостей **парох о. Вісаріон Андрейчук і Пікніковий Комітет,** який очолюють **Розанна Шеман і Микола Хоманчук.**

Увага! Відзначається ювілей 70-ліття народження маестра ГРИГОРІЯ ТРОХИМОВИЧА КИТАСТОГО

•

Об'єднання Демократичної Української Молоді (ОДУМ)

влаштовує

22-го жовтня 1977 р. — БЕНКЕТ, КОНЦЕРТ і ЗАБАВУ

Місце — **Трентон,** *заля* — **Православної Церкви св. Юрія**

Докладна програма буде подана в наступних оголошеннях.

За інформаціями звертатися до:

Василь Григоренко — (201) 247-0547 або Люба Шевченко — (201) 725-5322

Звернення — Заклик

Українське Патріярхальне Світове Об'єднання

звертається із закликом до всіх Патріярхальних Товариств, Рад, Організацій за Патріярхат, Релігійних та Мирянських Товариств, Братств та Сестрицтв та ввесь **УКРАЇНСЬКИЙ БОЖИЙ ЛЮД**

ПРИБУТИ ЧИСЛЕННО ДО РИМУ

в днях: 30 вересня — 2 жовтня 1977 року

щоби святочно відзначити:

ПАТРІЯРХ ЙОСИФ
ГОЛОВА ПОМІСНОЇ УКЦЕРКВИ ІСПОВІДНИК, КАРДИНАЛ

Ювілей 60-ліття Священства

Їх Блаженства

ПАТРІЯРХА ЙОСИФА

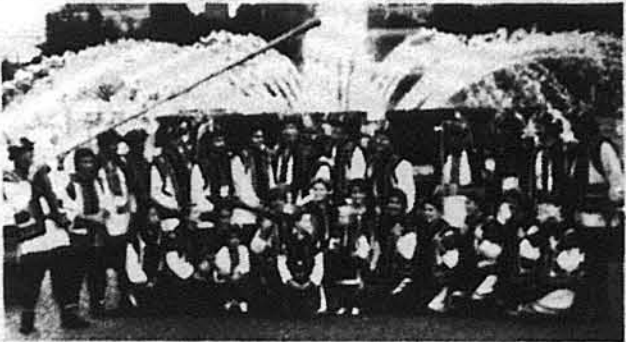
Для тих, що не зможуть прибути до Риму, звертаємось із закликом в той час **з'єднатись молитовно із Блаженнішим Патріярхом Йосифом та із Прочанами в Римі.** Зокрема прохаємо, щоби в усіх країнах поселення Український Божий Люд присвятив **СВЯТУ ЛІТУРГІЮ В НЕДІЛЮ, 2-го ЖОВТНЯ** в намірені **нашої Страдальної Помісної Української Католицької Церкви та Її Патріярха — Блаженнішого Отця Йосифа.**

Нашою чисельною участю в Римі на УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЩІ, прощею до **ФАТІМИ** та спільними молитвами дамо вияв нашої подяки та нашої піддержки Блаженнішому Патріярхові Йосифові в Його великих історичних змаганнях за існування нашої Помісної Української Католицької Церкви.

ЗА ПРЕЗИДІЮ:

д-р П. Зелений Голова (Бельгія)	**інж. С. Тимяк** Заст. Голови (ЗСА)	**інж. Т. Кудлик** Заст. Голови (Англія)
д-р В. Бачинський Касир (ЗСА)	**ред. Р. Данилевич** Секретар (ЗСА)	**д-р В. Дацько** Англ. Секретар (Канада)

Гуцульський ансамбль „Черемош" виступив з успіхом на Союзівці

Гуцульський ансамбль „Черемош" з Філядельфії під час виступу на Союзівці, перший зліва керівник ансамблю Дмитро Сороханюк

Союзівка. — Гуцульський ансамбль „Черемош" з Філядельфії, єдина цього роду українська мистецька група на Північно-американському континенті, виступив другий рік підряд з великим успіхом під час літнього сезону на Союзівці, демонструючи не тільки свій високий мистецький рівень, але й автентичну красу гуцульських танців, пісень і ноші.

Проголошуючи свій виступ унікальним звуком трембіт, цей 30-членний ансамбль, який розпоряджує рівнож своєю власною оркестрою, вивів на сцені павільйону „Веселка" в суботу, 27-го серпня, ряд групових танців, що їх переплітали сольові виступи і вокальні точки. Від минулого року ансамбль поширив свій, вже і так багатий, репертуар новими піснями і танцями, які оплескувала публіка, що вщерть заповнила залю „Веселки". Особливою прикрасою ансамблю є чудові і автентичні гуцульські строї роботи пні Сороханюк, дружини хореографа ансамблю і керівника оркестри Дмитра Сороханюка. Адміністративним керівником ансамблю „Черемош", що діє при Українському Гуцульському Товаристві цієї ж назви у Філядельфії, є Дмитро Ткачук. Програмою проводив конферансьє ансамблю Михайло Луців, якого представила публіці конферансьє Союзівки Аня Дидик.

Після програми відбулася забава на терасі павільйону під звуки оркестри Б. Гірняка з вокальними сольо Ігора Раковського.

Цей гуцульський „вікенд" на Союзівці доповнив в неділю, 28-го серпня, не менш успішний виступ Школи балету і народного танку під мистецьким керівництвом п-і Уляни Кунинської-Шмериковської з Ню Йорку. Цей танцювальний ансамбль рівнож вивів на сцені „Веселки" ряд гуцульських танців в оригінальному стилі.

В пополудневих годинах в неділю відбулася виставка олій мистця Любослава Гуцалюка.

ВИСТАВКА КАРТИН БОГДАНА БОЖЕМСЬКОГО В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд, Огайо. — 33-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки влаштовує мистецьку виставку картин Богдана Божемського, яка відбудеться тут у домівці СУА, у великому будинку св. Йосафата. Виставка проходитиме в днях 9, 10 і 11-го вересня ц.р.; у п'ятниці від 7:20 - 10-ої вечора в суботи від 1-ої - 10-ої вечора, у неділі від 9-ої ранку до 3-ої по пол. Відкриття виставки і зустріч з мистцем у п'ятницю о год. 8:30 вечора.

НА 6-му СВІТОВОМУ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Плахотнюка і д-ра С. Глузмана, статтю Джека Андерсона про Йосипа Терелю та різні інші матеріяли. 2) Інформують пресу про переслідування українців, які виступають в обороні своєї мови, культури, національних і політичних прав. 3) Співпрацюють із іншими групами, переконуючи делегатів Конгресу, щоб вони голосували за другою і третьою резолюціями, які засуджують совєтську психіятрію. 4) Збирають потайки підписи психіятрів під українською резолюцією в обороні д-ра Плахотнюка, Терелі, Лупиноса, Рубана, Красівського, Глузмана й інших. Збирати такі підписи можна лише поза будинком, де відбувається Конгрес. Первісно отриманий дозвіл від організаторів Конгресу на поставлення стенду з інформаційною літературою, згодом відкликано, правдоподібно на вимогу совєтської делегації.

Делегати Конгресу, психіятри з різних країн світу радо набувають інформативні українські матеріяли. Деякі радо підписують петиції, інші накидаються на молодих українських активістів із лайкою та погрозами. На протязі двох днів Конгресу зібрано 150 підписів психіятрів під українською петицією.

В понеділок, 29-го серпня, на пресовій конференції, на якій виступав Леонід Плющ, Маріна Войханская і Борис Зубов, кількакратно підкреслювано, що в совєтських психіятричних тюрмах є багато ув'язнених українців із-за їхньої любови до українського народу і його культури. Була також мова про д-ра Миколу Плахотнюка, д-ра С. Глузмана, і д-ра Ковтуненка.

У вівторок, 30-го серпня, від год. 8.30 вечора до 11.30, відбулося відкриття сесії, у якій взяли участь всі делегати, і на якій продискутовано питання етики психіятрії. Д-р Пол Чудов дуже гостро засудив совєтське зловживання психіятрією. Багато інших психіятрів рівнож висловлювали підтримку для резолюції, яка засудила це зловживання.

У міжчасі совєтська делегація склала офіційний протест проти розповсюджування матеріялів Вашінгтонської Гельсінкської Групи і „Смолоскипу".

СКІЛЬКИ ДНІВ У РОЦІ ПРАЦЮЄ ЛЮДИНА?

(М. Р.). Ось, що придумав великий письменник і дотепник Бернард Шов на тему людської праці:

Рік має	365 днів
Половину часу займають ночі	182 дні
лишаються	183 дні
Кожного дня призначуємо 4години на їду, це дає	60 днів
лишаються	123 дні
Якщо відіймемо від того неділі	52
лишається	71 день
Треба відрахувати теж вікендові суботи	52
лишається	19 днів
На звільнення з причини недуги	3 дні
лишається	16 днів
Відіймімо від того вакації	15 днів
лишається лише себто „Лейбер Дей".	1 день,

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

Крайова Булава УПС

повідомляє, що

в дні 8-го жовтня 1977 року
в Holiday Inn of Somerville

відбудеться

11-ий КРАЙОВИЙ З'ЇЗД УПС

Відкриття в суботу, 8-го жовтня, о год. 10-ій ранку.

О годині 3-ій по пол.

IX. ВЕЛИКА РАДА УПС

- **НІЧЛІГ**: до розпорядимости кімнати з:
  а) одним подвійним ліжком — $20.00 ($10.00 від особи);
  б) двома подвійними ліжками — $24.00 ($6.00 від особи).
- При замовленні зазначити, чи бажаєте кімнату з одним подвійним ліжком, чи з двома. Замовлення на нічліг, з 50% завдатку, переслати найпізніше до 15-го вересня 1977 р.
- **ХАРЧУВАННЯ**: спільний обід і спільна вечеря — приблизно $14.00.
- Усіх учасників Крайового З'їзду обов'язує пластовий однострій.
- Докладніші інформації (програма, доїзд тощо) будуть подані в найближчому „Слові".
- Зголошення на нічліг, обід і вечерю слати на адресу:
  HOLIDAY INN OF SOMERVILLE
  US Route 22 (E. Bound),Bridgewater, N.J. 08807
  Tel.: (201) 526-9500. В укр. мові (201) 526-1866.
  Зазначити: ATT. MR. BOYDUNYK

ЗА КРАЙОВУ БУЛАВУ:

пл. сен. Михайло Юзенів, голова — пл. сен. Роман Яцушко, секретар

Замість квітів на могилу

б. п. Покійного Івана Володимира Кобзяра

складаю 25.00 долярів на Св. Софію — Патріярший Фонд.

Олекса КЕДРИНСЬКИЙ

Ділимося з Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що 25-го серпня ц. р. в Пжібрамі, Чехо-Словаччина, на 93-му році життя відійшла від нас у Вічність, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ПРАБАБЦЯ

св. п.

МАРІЯ з ДЕ ТРЕСІ ҐУЛЬДІВ ЯРЕМКЕВИЧ-НОСАЛЬКОВА

Горем прибиті:

син — **ЮРА ЯРЕМКЕВИЧ** з дружиною **СОФІЄЮ**
внучка — **МАРІЯ ХОДНОВСЬКА** з чоловіком **НЕСТОРОМ**
правнуки:
МОТРЯ ХОДНОВСЬКА-РАКОЧА з чоловіком **ЯРЕМОЮ**
МАРКІЯН ХОДНОВСЬКИЙ
Ближча і дальша Родина в Чехо-Словаччині, Англії і Америці

Президія Української Національної Ради

з жалем повідомляє, що 31-го серпня 1977 року

помер

ІВАН КАЗИМИРОВИЧ ШАБЕЛЬСЬКИЙ

член Української Національної Ради із сектора Українського Національно-Демократичного Союзу (УНДС), активний учасник української визвольної війни 1917-20 р. р., нагороджений хрестом Симона Петлюри, все своє життя — патріот-державник.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимось сумною вісткою з Членством **ТОВАРИСТВА АБСОЛЬВЕНТІВ УГА-УТГ,** що 31-го серпня 1977 року, упокоївся в Бозі Голова Товариства

бл. п. доцент

ІВАН КАЗИМИРОВИЧ ШАБЕЛЬСЬКИЙ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа

Повідомляємо Членів і Українське Громадянство, що дня 31-го серпня 1977 року, помер в Джерзі Ситі, довголітній член Українського Національного Демократичного Союзу, довголітній член Головної Управи Союзу

бл. п. інж.

ІВАН ШАБЕЛЬСЬКИЙ

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Головна Управа УНДС

Ділимося трагічною вісткою з усіми нашими Приятелями і Знайомими, що 31-го серпня 1977 року по пол. відійшов від нас у Вічність, несподівано і передчасно

Невіджалуваний ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ЗЯТЬ

бл. п. д-р мед. ПЕТРО ХУДОЛІЙ

на 59-му році життя.

Опечалені: ТЕТЯНА — дружина
д-р мед. ЖОРЖ і АЛЕКСАНДЕР — сини
МАРІЯ ТАГРИН — теща

Ділимося сумною вісткою зРіднею, Приятелями і Знайомими, що в четвер, 1-го вересня 1977 року, упокоївся в Бозі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.

ІВАН АНДРІЙ ДАНИЛОВИЧ

народжений 1889 року, чотар УГА, учасник Визвольних Змагань, в'язень таборів полонених у Тухолі, нотар в Тарнобжегу і в Турці.

ПАНАХИДА відправиться в п'ятницю, 2-го вересня ц. р., о год. 8-ій веч. у похоронному заведенні E. Markievicz, 14 Trumbull Street, New Haven, Conn.

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖЕННЯ відбудуться в суботу, 3-го вересня 1977 року о год. 10:30 рано, в українській католицькій церкві св. Михаїла.

Горем прибиті:

дружина — **МАРІЯ**
доньки:
ІВАННА з чоловіком д-ром **ТАРАСОМ ГАНУШЕВСЬКИМ**
ОЛЕКСАНДРА з чоловіком д-ром **ІВАНОМ КИЗИКОМ**
внуки:
МАРІЙКА, БОГДАН, ОЛЕНКА і ОРИСЯ ГАНУШЕВСЬКІ
МАРТА з чоловіком **ОЛЕКСАНДРОМ ПОПОВИЧЕМ**
РОМАН з дружиною **МІРОЮ**
ОРЕСТ, АНДРІЙ і КСЕНЯ КИЗИКИ
Ближча і дальша Родина

Пам'яті Івана Кучмака

Смутком вкрилась ціла громада... несподівана вістка рознеслась блискавицею, що нагло й неожидано не стало між живими заслуженого й любленого всіми артиста-маляра Івана Кучмака.

Ще вчора сидів у своїй робітні й викінчував деякі мистецькі полотна його улюбленої теми українських історичних славних подій чи народного побуту... ще сьогодні вранці, налюбувавшись юним пульсом весняної природи у своєму городці на передмісті Гемпстеду, зійшов у робітню, щоб накреслити проєкт замовленого образу... і вже з тієї робітні сам не вийшов.

Не допомогли вперті намагання рятункового поготівля і лікарів привернути йому життя. Спокійно й незамітно перенісся у вічність.

Сл.п. маєстро Іван Кучмак був непересічною особою і великим українським патріотом. Цей патріотизм, що його він вдихнув у свою душу й серце у родинному селі Заднишівка біля Підволочиськ, казав йому перервати його гімназійні студії та „покинути отця і матку і йти повинністьісповнять" — за словами І. Котляревського, коли Спільна Справа, коли Батьківщина знайшлась у потребі. Молодим юнаком голоситься в ряди леґендарних Усусусів та промірює в їх рядах і в рядах інших визвольних Армій — шляхи широкої України, якій в 1918 р. приносить Сонце Волі Золоте...

А потім?... невдачі. Тухоля...

Вернувшись у рідні сторони після неволі, закінчує гімназійні студії матурою в Українській Державній Гімназії у Львові та вписується на дальші студії мистецтва у Кракові.

Одначе, коли поляки, отримавши мандат над Галичиною, стали зачасто йому докучати й переслідувати за його минуле — він покидає рідні землі й тайком виїжджає до Канади, залишаючи вдома подругу Оксану з малим сином Ігорем. По якомусь часі спроваджує до Канади свою родину.

На новому поселенні свій стрілецький кріс змінює на малярський пензель та служить дальше Україні, відтворюючи на мистецьких полотнах її красу та її змагання за свободу.

Після кількох літ активної праці на мистецькому й суспільному полі, переїздить до ЗСА, до Ню Йорку, де знову включається в активне українське зорганізоване життя.

Відвідини американського терену його командирів та товаришів по зброї — сл.п. Є. Коновальця, Р. Сушка, Сеника, Сціборського та інших спрямовують його кроки в ряди Організації Державного Відродження України, де він дуже активно своєю працею, жертвенно допомагаючи рідним землям, дає знову доказ глибокого патріотизму.

Ввесь свій вільний час присвячує малярській творчості на улюблені теми української історії, зокрема ж Українських Визвольних Змагань та українського народного побуту.

У Гемпстедській громаді, під Ню Йорком, де він останньо жив, і де був почесним головою Відділу ОДВУ, завжди був активним, все готовий прийти з допомогою своїми цінними порадами, зокрема коли йшлося про мистецьку сторінку різних місцевих громадських імпрез.

Тому й не диво, що в погідний травневий вечір, кімнати похоронного заведення, в якому спочивало змучене життьовим шляхом тіло неструдженого українського Патріота й Воїна, не змогли помістити тих, що прийшли віддати йому останню пошану. Прощали його тут на вічну дорогу: від церковної громади-парохії св. Михаїла в Юніондейлі — отець д-р Семен Гаюк, а від УККА в імені цілої громади Микола Курчак.

Тіло заслуженого Сина української землі спочило в Бавнд-Бруку, де під час його хоронення прощали його: ред. Михайло Островерха — від товаришів зброї, а д-р В. Палідвор від товаришів студентських часів.

В сороковий день по його смерті, саме в днях його уродин, коли йому сповнилось б 77 літ життя місцевий Відділ ОДВУ зі запрошеними представниками українських комбатантських організацій, віддали йому салют і шану спільною Богослужбою і Панахидою в церкві св. Михаїла в Юніондейлі.

М. Курчак

ЧЕРГОВА ДОПОМОГА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Околиця Вудвел, у якій живе велике число українців

ти родин членів УНСоюзу на загальну суму 6.400 долярів. Допомогу признано за ключем: п'ять родин по 400.00 дол., сім родин по 300.00 долярів, дев'ять родин по 200.00 долярів, дві родини по 150.00 долярів і дві по 100.00 долярів. Під час спеціяльного засідання Екзекутивного Комітету також ухвалено, щоби чеки — допомогу потерпілим передав головний організатор Степан Гавриш.

У зв'язку з тією ухвалою, в суботу, 27-го серпня і неділю, 28-го серпня ц. р. я відвідав Джонставн і околицю. Звичайно їдеться з Філядельфії до Джонставну чотири години, а тим разом прийшлося їхати майже шість годин. З'їхавши з Пеннсильвенійського шляху на дорогу ч. 56, яка веде до Джонставну, вже на віддалі 30 миль від міста Джонставну, я зустрів повиривані водою придорожні дерева, знищені городи, понищені забудовання, поторощені автомобілі, а колишні биті дороги перемінилися в рови і глибокі ями, які треба було вміло виминати, щоби не застрягти.

В'їхавши в місто Джонставн, а головно в дільницю Вудвейлу, де є найбільше скупчення українців і є УКЦерква св.Івана Хрестителя, мені важко було повірити, в якому стані є цілі дільниці. На домах, крамницях, церквах можна ще і тепер міряти як високо вода підіймалась під час повені, яка місцями сягала до 10—12 стіп. В околиці церкви у Вудвейлі на 351 домів — сім знищила вода, понад 50 відсотків, 265 ушкоджених, а останніх 79 домів потребують також ґрунтовного ремонту, — одне страхіття.

Українська католицька церква св. Івана Христителя, парохом якої є о. Андрій Улицький також понесла шкоду, не зважаючи на її високе положення. Вода залляла долішню частину, знищивши все кухонне устаткування та електричні проводи. Але, не зважаючи на ушкодження долішньої частини, внутро української церкви стало пристановищем для сотень потерпілих від повені не лише парафіян, але і інших мешканців цієї дільниці. Згідно місцевої преси „Джонставн Трибюн Демократ", в якій репортер Ніна Каліняк висловлює признання пароховi о. Андрієві Улицькому за його гуманність і виказання справжньої християнської любови, вона пише, що нутро церкви, де відбувалися Богослуження, від першого дня повені стало не лише приміщенням для бездомних, але рівночасно шпиталем для покалічених під час буревію, які потребували першої допомоги. За її словами, церква перемінилась на переходовий шпиталь і харчівню для сотень бездомних мешканців Вудвейлу. Харчі доставляли на протязі довшого часу харитативні організації з інших околиць.

Оглянувши спустошення дільниці Вудвейлу, я поїхав до голови 467-го Відділу о. Миколая Зиммера, що його я застав при праці в парафіяльній залі, де приміщується спеціяльна канцелярія Комітету допомоги поводянам. Членом того Комітету є і о. Зиммер і тому він як компетентна особа, дав мені всі інформації про нанесені шкоди під час повені, а головно поінформував мене про страхіття, які пережили мешканці міста Джонставн і околиці. На щастя українська католицька церква, парохом якої є о. Зиммер не понесла шкоди тому, що є збудована на високій горі, але все ж таки авто о. Зиммера знищила вода. За його словами найновіше число тих, які загинули під час повені виносить 78 осіб, а пропавших безвісти є ще 15 осіб, а між ними і чотиримісячний хлопець. З українців, парафіян обидвох Церков на щастя ніхто не загинув під час повені, але деякі потратили доми. В Відділі 467-му втратив дім член Михайло Мартинович.

В часі нашої розмови, я поінформував о. Зиммера, що привіз для десяти родин — членів його Відділу грошову допомогу на суму 2.400 долярів, які опісля з секретарем Лялькою повинні бути доручені пошкодованим.

Відтак я відвідав голову 11-го Відділу Івана Сцілені, якого я поінформував, що для пошкоджених членів його Відділу привіз грошову допомогу на суму 4.000 долярів. Негайно з ним ми поїхали до деяких членів, щоби їм доручити чеки. Їзда була майже неможлива, на дорогах дальше купи каміння, намулу, глибокі вириті водою ями, мости знищені, малі забудовання, як гаражі і інші прибудови, все змите з лиця землі, людей майже не видко, а ті, яких я стрінув всі пригноблені, перестрашені — одним словом жах.

Першим кого ми відвідали в долишній частині міста був Юрій (Джордж) Морґетан, якого застали при ремонті кухні. Вода у нього вдома дійшла майже до стелі і тому мусів зривати підлоги у всіх кімнатах і давати також нові стіни. Познайомившись з ним, я сказав, що привіз грошову допомогу УНСоюзу і вручив йому чек на 400 долярів. Цей молодий чоловік батько чотирьох дітей, на обличчі якого виднілa розпука, поглянув на чек і каже: „містер, я ж не зможу отих грошей скоро віддати". Коли я повторив, що це допомога від Братського Союзу, то він знову сказав: „ю маст бі кіддінг" (ти жартуєш), ти приїхав з Джерзі Ситі і привіз чек на 400.00 долярів, тому що я є членом Союзу!" Коли я йому вияснив про завдання Братських Союзів, обличчя молодого Юрія випогодилося як небосклін по страшній бурі. Він негайно покликав дружину і мов дитина, яка отримала вимріяну забавку зі задоволенням поінформував і її про отриману допомогу. При тому він додав, що він ще не чув, щоби якась братська асекураційна установа турбувалася своїми членами. Микола Загроднік, отримавши чек, також не хотів вірити, що є якась асекураційна установа, що роздає гроші своїм членам. При тому сказав, що вже давно не вживав української мови, але тепер пригадав собі її і сказав: „Дякую, і нехай Господь допомагає вашому Союзові". Дві сестри Васильовські, що їм я також доручив чек, розказували як цілу ніч молилися до Бога і просили в Нього допомогти, побачивши, що хата заллята водою. Вони не могли того зрозуміти, що УНСоюз турбується долею своїх членів. Всі, яким я передав чеки, зразу сказали, що вони куплять за ті гроші; всі майже казали це саме, машину до прання, холодильник, або кухонне устаткування. Тяжко описати ту радість і задоволення членів цією допомогою. Юрій Сцілені, в домі якого містилася крамниця рибних виробів, зовсім знищена. Там тепер до самої стелі є нанесений намул і каміння. Він сказав, що за 400.00 долярів не відремонтує крамниці, але про гуманність УНСоюзу буде все пам'ятати.

У неділю, 28-го серпня був на Богослужбі в церкві, де парохом є о. Зиммер, то завваживши пригноблення на обличчях прихожих. Все це наслідки нещастя — повені, про що ще довго-довго пам'ятатимуть мешканці Джонставну і околиць. Все це, що я побачив, як наочний свідок, на протязі двох днів, промовляє за тим, що наші земляки-українці потребують грошової допомоги. За гроші вони куплять все це, що конечно потрібне, а головно, як вже згадував, понад 50 відсотків домів потерпілих від повені мали воду на першому поверсі, тим самим все устаткування треба купити нове, не враховуючи загального ремонту кімнат.

Місто Джонставн нараховує понад 100.000 мешканців, в тому є коло 150 українських родин, з яких біля 50 відсотків втратили домашнє устаткування, а хати потребують ґрунтовного ремонту.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 10-го ВЕРЕСНЯ 1977 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270 Відд., о год. 7 веч. в УНДомі. На порядку: звіти — фінансові, організаційні, збирання чл. вкладок та інші важні справи. — А. Струк, предс., С. Островський, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 7813. Після обстрілу!

Цей протилетунський вогонь нагадує мені Німеччину в 1944-му році!

Ці джунглі такі густі, що я навіть не бачу звідки стріляють!

Хвала Богу, що вони погані стрільці!

Ми дуже поволі летимо цим гелікоптером...

Краще заверни на 360 ступнів і лети назад в сторону, звідкіля ми прибули...

Цікаво, чому вони стріляли до нас, Тарзане?!

Я дізнаюся, Жуче!... Приземлися до ріки якнайближче можеш!